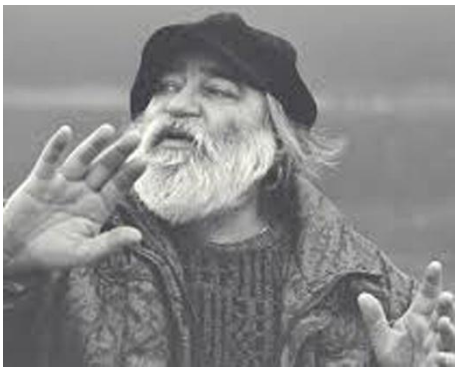

„ … filmen még soha nem láttuk ilyen mélyen, megrendülten és teljesen ábrázolni korunk fájdalmas paradoxonát, hogy a rossz vezetési módszerek, a lélektelen szervezés hogyan fordítják az ember ellen a társadalom-formáló, az emberért született eszméket és szándékokat… az egész film egyetlen nagy vallomás, szocialista humanista konfesszió…” – Ennek a filmnek a fénye tetőzi az előtte készült portré- és kisfilmeket, etűdöket, és ragyogja be az életmű később rendezett és fényképezett remekműveit. (F. L.)

A fenti sorok 1969-ben, ötven éve hangzottak el a Magyar Rádió Láttuk-hallottuk műsorában Sára Sándor Feldobott kő című filmjéről.